

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 15-03-59991 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

בפני כב' הרשמת בכירה ענת דבי

תובעים 1.דנה שוורצברג
2.רון וינדיצ'נסקי

נגד

נתבעת ספייס הרצליה בע"מ

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

1. לפני תביעה על סך 14,000 ₪ שהגישו התובעים כנגד הנתבעת.

2. בכתב התביעה נטען כדלקמן:

הנתבעת הינה חברה המפעילה מכון כושר הנקרא "ספייס" בהרצליה. התובעים היו בעבר מנויים למשך תקופה מוגבלת במועדון הכושר אותו מפעילה הנתבעת. התובעת הפסיקה חברותה במכון הכושר של הנתבעת לפני 4 שנים והתובע הפסיק חברותו לפני שנתיים.

התובעים טענו, כי למיטב ידיעתם, לא נתנו הסכמתם למשלוח הודעות פרסומיות אליהם. החל מחודש אוקטובר 2014 החלה הנתבעת לשלוח לתובעים הודעות פרסומיות במטרה לנסות לעודד אותם להצטרף למכון הכושר שלה.

התובעים טענו, כי לא היה להם עניין כלל בהודעות אלו ולא נתנו לנתבעת הסכמתם למשלוח הודעות אליהם ועל כן, ביקשו מן הנתבעת כי תחדל ממשלוח הודעות אליהם. נטען, כי על אף הודעות הסירוב ששלחו שני התובעים, המשיכה הנתבעת לשלוח אל התובעים הודעות נוספות. התובעים טענו, כי נשלחו אליהם 14 הודעות פרסומיות ועל כן, תבעו פיצוי בסך 1,000 ₪ בגין כל אחת מהן.

3. בדיון שהתקיים בתביעה התבקשו התובעים לפרט באילו תאריכים נשלחו אליהם הודעות ובאיזה תאריכים השיבו כי אינם מעוניינים בקבלת הודעות נוספות או ביקשו הסרתם מרשימת התפוצה.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 15-03-59991 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

התובעים פרטו כדלקמן:

באשר לתובעת, התקבלו הודעות בתאריכים שלהלן:

2.10.14, 22.10.14, 29.10.14, 2.11.14, 20.11.14, 8.1.15, 10.2.15 ו- 19.2.15.

התובעת הבהירה כי לא השיבה לשתי ההודעות הראשונות שנשלחו אליה. להודעה מיום 29.10.14 השיבה באסאמס בו כתבה כי אינה מעוניינת בקבלת הודעות נוספות ולכל ההודעות החל מתאריך 8.1.15 השיבה כשהיא לוחצת על המילה "הסר".

באשר לתובע 2, התקבלו הודעות בתאריכים שלהלן:

22.10.14, 29.10.14, 2.11.14, 8.11.14, 10.2.15 ו- 19.2.15.

התובע העיד, כי ביקש לראשונה להסיר את שמו מרשימת התפוצה ביום 10.2.15.

התובעים טענו, כי ביום 15.1.15 נשלח מכתב התראה מטעם ב"כ התובעים אל הנתבעת במסגרתו נדרשה הנתבעת לחדול מלשלוח הודעות נוספות. ברם, כפי שצוין לעיל, נשלחו הודעות נוספות גם לאחר מכן.

4. הנתבעת לא הגישה כתב הגנה מטעמה אך נציג הנתבעת התייצב לדיון וביקש לטעון בשם הנתבעת.

נציג הנתבעת הציג לבית המשפט טפסי הרשמה של שני התובעים למועדון הכושר של הנתבעת והפנה את ביהמ"ש לסעיף 14 בתנאי ההתקשרות, אשר לשונו כדלקמן:

"הלקוח מסכים (באופן אקטיבי) לקבל דיוור אלקטרוני המכיל מידע ו/או דבר פרסומי עתידי והודעות SMS. באם הלקוח יודיע לחברה כי הוא מסרב לקבל את דבר הפרסומת, תפסיק החברה לשלוח ללקוח דיוור אלקטרוני".

נציג הנתבעת טען, כי לאור האמור בסעיף 14 לתנאי ההתקשרות, הסכימו התובעים למשלוח חומרי פרסומי אליהם.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 15-03-59991 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

נציג הנתבעת הודה כי הבקשה הראשונה מטעם התובעת להסרתה מרשימת התפוצה התקבלה ביום 29.10.14 וכי גם לאחר מכן התבקשה הנתבעת להסיר את התובעים, אך התובעים לא הוסרו מרשימת התפוצה והנתבעת המשיכה לשלוח אליהם אסאמסים נוספים.

דיון:

5. החיקוק הרלבנטי לעניינינו הוא חוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ו-1982, אשר עניינו דואר פרסומי שנשלח לנמענים (דואר ספאם) (להלן: "החוק").

סעיף 30א(ב) לחוק קובע כדלקמן:

"לא ישגר מפרסם דבר פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר, בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות סעיף זה."

דהיינו: לצורך דיוור דבר פרסומת לנמען, נדרשת הסכמה מפורשת מראש ובכתב של הנמען.

6. עוד נקבע בסעיף 30א(ג) לחוק כי:

"על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי מפרסם לשגר דבר פרסומת כאמור באותו סעיף קטן אף אם לא התקבלה הסכמת הנמען, בהתקיים כל אלה:

(1) הנמען מסר את פרטיו למפרסם במהלך רכישה של מוצר או שירות, או במהלך משא ומתן לרכישה כאמור, והמפרסם הודיע לו כי הפרטים שמסר ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו, באחת הדרכים האמורות בסעיף קטן (ב)....."

בעניינינו, הנתבעת הציגה לבית המשפט טופס הרשמה של התובעים למועדון הנתבעת, עליו חתומים שני התובעים, כאשר בסעיף 14 לתנאי ההתקשרות שבו נכתב מפורשות כי התובעים מסכימים לקבל דיוור אלקטרוני מן הנתבעת.

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 15-03-59991 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

1 אמנם התובעים טענו בדיון כי לא הבחינו בסעיף עת חתמו על טופס ההרשמה, אך אין בכך משום
2 טענת הגנה, שכן אדם מוחזק כמי שיודע על מה הוא חותם (ראה לעניין זה: ע"א 2119/94 לנדאו נ.
3 וין, פד"י מ"ט(2) 77).

4
5 עלי לציין עוד, כי עיון בתנאי ההתקשרות מלמד, כי אלו נכתבו באותיות דפוס קריאות בפונט לא
6 קטן ולא ניתן לומר כי הסעיף במסגרתו הסכימו התובעים לקבלת דיוור אלקטרוני הוחבא באותיות
7 הקטנות שבתנאי ההתקשרות.

8
9 משכך, אני קובעת כי ניתנה הסכמה של התובעים לקבלת דברי דיוור.

10
11 7. התובעים טענו, כי הודעות הפרסומת נשלחו אליהם לאחר שפגה חברותם מהמועדון ומשכך,
12 ממילא פגה הסכמתם, ככל שניתנה, לקבלת דברי דיוור.

13
14 עיון בהסכם בין הצדדים מלמד, כי סעיף 14 לתנאי ההתקשרות קובע מפורשות כי על הלקוח להודיע
15 לחברה כי הוא מסרב לקבל את דבר הפרסומת ואז תפסיק החברה לשלוח ללקוח דיוור אלקטרוני
16 (תניה זו תואמת גם את הוראות החוק בעניין זה).

17
18 השאלה היא, האם העובדה כי ההתקשרות בין הצדדים הסתיימה (אין מחלוקת כי חברותם של
19 התובעים במועדון הנתבעת פגה בעת שקיבלו את ההודעות) מאיינת גם את הסכמתם לקבלת הודעות
20 דיוור מן הנתבעת. ספק בעיניי, שכן התובעים היו לקוחות הנתבעת וקיימת אפשרות שיש להם עדיין
21 עניין בפרסומים לגבי מבצעים של הנתבעת. בכל אופן, הספק יפעל לטובת הנתבעת.

22
23 8. מתי הודיעו התובעים על אי הסכמה לקבלת פרסומים?

24
25 באשר לתובעת – מוסכם על הצדדים כי החל מיום 29.10.14 הודיעה התובעת לנתבעת כי אינה
26 מעוניינת בקבלת הודעות נוספות.

27 משכך, כל הודעה שנשלחה לאחר מועד זה הינה הודעה שלא כדין ונשלחה ללא הסכמתה של
28 התובעת.

29
30 הנתבעת שלחה לתובעת 5 הודעות פרסומיות לאחר ה – 29.10.14.

31
32 באשר לתובע - התובע ביקש לראשונה להסיר את שמו מרשימת התפוצה ביום 10.2.15. לאחר מכן
33 נשלחה הודעה אחת בלבד (ביום 19.2.15).

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 15-03-59991 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

1 אמנם התובעים טענו כי ביום 15.1.15 נשלח מכתב התראה מטעם עו"ד מטעמם, אך המכתב לא
2 צורף לכתב התביעה והנתבעת הכחישה קבלתו. התובעים גם לא הגישו לבית המשפט אישור בדבר
3 מסירת המכתב לידי הנתבעת. משכך, לא ניתן לקבוע כי הודע לנתבעת עוד ביום 15.1.15 כי התובע
4 מסרב לקבל פרסומים של הנתבעת.

5
6 על כן, על הנתבעת לשלם לתובע בגין משלוח ההודעה מיום 19.2.15.

7
8 9. סעיף 30א(1) לחוק קובע כי בגין כל הפרה יחויב הנתבע בתשלום שלא יעלה על 1,000 ₪.

9
10 בפסק הדין המנחה ברע"א 2094/14 ורע"א 3545/14 גלסברג נ. קלאב רמון בע"מ ואח' (פורסם בנבו)
11 קבע כבי' השופט רובינשטיין, כי הואיל ומדובר בחוק שמטרתו הרתעתית, הרי נקודת המוצא הינה
12 חיוב בסך 1,000 ₪ לכל הפרה וסכום זה יופחת רק במקרים המתאימים.

13
14 לא הוכחו כל נסיבות מיוחדות להפחתת הסכום, שהרי מחומר הראיות עלה, כי הנתבעת המשיכה
15 לשלוח לתובעים הודעות פרסומיות גם לאחר שביקשו הסרתם מרשימת התפוצה.

16
17 6. אשר על כן, אני מחייבת את הנתבעת לשלם לתובעת סך 5,000 ₪ ולתובע סך 1,000 ₪. סכומים
18 אלו יישאו הפרשי הצמדה וריבית מיום 29.3.15. כמו כן תשלם הנתבעת לתובעים הוצאות משפט
19 בסך 500 ₪ (לשניהם יחדיו, סכום זה כולל אגרה).

20
21 הסכומים ישולמו בתוך 30 יום.

22
23 ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 15 יום.

24
25 **המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.**

26
27
28
29 ניתן היום, ט"ו סיוון תשע"ה, 02 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

30

בית משפט לתביעות קטנות בהרצליה

ת"ק 59991-03-15 שוורצברג ואח' נ' ספייס הרצליה בע"מ

תיק חיצוני:

ענת דבי, רשמת בכירה

1
2
3
4